

דף לז.

עין משפט א.

יו"ד סימן רצד פעיף ה

ה. יב. הערלה נוהגת בכל מקום ובכל זמן, בין בשל ישראל בין בשל עכו"ם^מ, אלא שבשל ארץ ישראל היא מן התורה ובחוצה לארץ היא מהלכה למשה מסיני^ב.

הגה: אסור ללקוט לעכו"ם פירות אפי' מאילן שלו שהוא ערלה, משום שנהנה במה שמחזיק לו העכו"ם טובה על זה^ס.

עין משפט ב.

יו"ד סימן רצו (כלאי הכרם) פעיף ט

ט. כל השיעורים האלו שמרחיקין בין הגפנים והתבואה או הירק אינם אלא בא"י או בסוריא, אבל בחו"ל מותר לזרוע בצד הגפנים בתוך הכרם לכתחלה, ולא אסרו בחו"ל אלא לזרוע ב' מיני ירק או תבואה עם החרצן במפולת. ואם אמר לתינוק^ע עובד כוכבים לזרוע לו בחו"ל מותר, אבל לא יאמר לעובד כוכבים גדול שלא יתחלף בישראל. ואע"פ שמותר לזרוע הירק בצד הכרם בחו"ל הרי אותו הירק הזרוע שם אסור באכילה ואפי' בחו"ל והוא שיראה אותו לוקט ומוכר, אבל ספיקו מותר.

הגה: וי"א דהואיל ומותר לזרוע ירק בצד הגפנים בחו"ל מותר לאכול אותו ירק גם כן^פ, ואין לחוש אלא במקום דאיכא למיחש שנזרע ב' מיני ירק או ב' מיני תבואה עם חרצן במפולת יד, ועל כן נהגו להקל במדינות אלו בירקות הנמצאים זרועות בכרמים כי לא שכיח שנזרעו באיסור.

מ. מימרא דרבי אמי אמר ר"י בקידושין ל"ט ע"א ותוס' שם.

נ. ממשנה סוף ערלה.

ס. עיין ביו"ד סי' קל"ג סעיף ו'.

ע. כתב הט"ז דמותר לומר לכתחילה לתינוק עכו"ם שהרי מדרבנן האיסור בחו"ל, ולא דמי לסירוס דאסור לעשות ע"י עכו"ם, כמ"ש באבן העזר בסי' כ' דהתם האיסור תורה בכל מקום.

פ. וכך פסק רש"י בספר האורה כ"י. ברכי יוסף.